

RAVENBRÜCK – SIEMENS, HALLE ACHT

I larmen fra de elektriske maskiner,
trætøflernes klapren,
af hjulenes raslen fra de små
arbejdsvogne på cementgulvet
sidder vi fanger.
i luften af tri,
loddekolbens svejsen
og varmen fra de elektriske ovne
sidder vi roligt
og saboterer arbejdet 50 %.

Om dagen ser vi solens stråler
falde skråt ind
på viklemaskinernes sølvglinsende bånd
og fangernes bøjede hoveder.
Om natten gløder ruderne
af genskinnet
fra den meterhøje flamme
over krematoriets skorsten.
Fem blev skudt for sabotage.
Vi arbejder videre.

I revisionsafdelingen får vi en ny elev.
Hun SKAL være 14 år.
Vi lærer hende op i arbejdet:
"Langsomt!" – "Langsomt!"
Hun lærer at forstå.
Vi organiserer papir fra den store rulle,
blyanter, stumper,

fra mesterens pult,
det får hun lov at lege med
i nattens sidste timer.

Det bliver til tegninger af huset derhjemme

og æbletræer i haven,
bølgelinierne bag have og hus
er bjergenes tinder med sne.

Og vi, der er vant til at passe på,
glemmer alt for at se.

Pludselig står mesteren der:

”Men hun leger jo!”

Det reddes kun ved at pensum er nået.

Han drejer sig om og går.

Hun sidder tilbage og leger. Hun er kun elleve år.